

§ 2. Z dniem 1 października 1922 r. do pierwszej klasy dodatku drożyznianego zalicza się następujące miejscowości:

- a) b. Królestwo Kongresowe: Augustów, Częstochowa, Grodzisk, Lublin, Łódź, Mińsk Mazowiecki, Olkusz, Radom, Radzymin, Sejny, Suwałki, Warszawa, Zawiercie, Zgierz, cały powiat będziński i cały powiat warszawski;
- b) b. dzielnica pruska: Bydgoszcz, Działdowo, Gdynia, Gniezno, Grudziądz, Hel, Inowrocław, Kartuzy, Puck, Reda, Tczew, Toruń, Wejherowo, oraz cały powiat poznański;
- c) b. zabór austriacki: Biała, Cieszyn, Gorlice, Kraków, Lwów, Zakopane i cały powiat drohobycki.

Ponadto wciela się do pierwszej klasy dodatku drożyznianego wszystkie miejscowości, zaliczone do tychczas do drugiej klasy dodatku drożyznianego, a położone na obszarze, na którym był wypłacany zgodnie z odnośnymi uchwałami Rady Ministrów funkcyjnarjuszom państwowym dodatek kresowy (nadzwyczajny dodatek drożyzniany).

§ 3. Z dniem 1 października 1922 r. znosi się dodatek kresowy (nadzwyczajny dodatek drożyzniany) wypłacany funkcyjnarjuszom państwowym na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: grodzieńskiego, wołkowskiego, białostockiego, bielskiego i sokólskiego województwa białostockiego, na obszarze ziemi Wileńskiej, województw wschodniej Małopolski oraz na Śląsku Cieszyńskim.

§ 4. Wszystkie pozostałe miejscowości zostają zaliczone do drugiej klasy dodatku drożyznianego.

§ 5. Funkcyjnarjusze państwowi etatowi i nietatowi, których pobory służbowe normują ustawy o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429—431 i 434—436) oraz z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28, poz. 226), jak również pracownicy kontraktowi oraz oficerowie (równorzędni), chorążowie (równorzędni) i zawodowi szeregowi otrzymują dodatek wyrównawczy w wysokości 30%, o ile pełnią stale obowiązki służbowe w Warszawie, w Wilnie—w wysokości 20%, w Łodzi—w wysokości 10%, i we Lwowie—w wysokości 5% dodatku drożyznianego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

883.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 11 października 1922 r.

o obowiązku właścicieli, zarządców i dozorców domów przeciwdziałania tajnemu gorzelnictwu.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P.

№ 67 poz. 449) w brzmieniu, nadanem mu ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 618) zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele, zarządcy oraz dozorczy domów i innych zabudowań obowiązani są zwracać uwagę, czy w pomieszczeniach, znajdujących się w nieruchomościach, podlegających ich pieczy, nie uprawia się potajemnego gorzelnictwa i donosić natychmiast władzy o wszelkich w tym względzie spostrzeżeniach względnie podejrzeniach.

Władza, u której doniesienie takie uczyniono, wyda donoszącemu potwierdzenie otrzymania doniesienia.

§ 2. Winni zaniedbania określonego w par. 1 obowiązku, jeżeli z okoliczności wynika, iż mieli możliwość spełnienia go, będą karani wedle art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 449) i art. 4 i 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 69 poz. 618) o ile czyn ich nie stanowi przestępstwa, ulegającego surowszej karze.

§ 3. Obowiązek doniesienia nie istnieje w tych wypadkach, w których powszechne ustawy karne zwalniają od obowiązku doniesienia o zbrodni lub od odpowiedzialności za udzielenie pomocy zbrodniarzowi (art. 170 rosyjskiego kodeksu karnego, § 216 austr. kodeksu karnego, § 257 niemieckiego kodeksu karnego).

§ 4. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 14 dni po dniu ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

884.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 16 października 1922 r.

w przedmiocie przejęcia właściwości Ministra Przemysłu i Handlu oraz innych ministrów w zakresie stosunków pracy w b. dzielnicy pruskiej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Na zasadzie art. 2 ust. 2 ustawy z dn. 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 30 poz. 247) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego kompetencje Ministra Przemysłu i Handlu oraz innych ministrów w zakresie stosunków pracy we wszystkich dziedzinach pracy najemnej,